

dannes en saadan Forening. Der kan jo være delte Meninger om — det er jo en ren Skønssag — hvad der er første Klasses Dyr. Det kommer ogsaa an paa, hvilke Hensyn man tager. Lad os tage en Besætning, lad os hver især i sin Kreds tage de forskellige Besætninger, vi kende! Selv om det er gode Besætninger, tror jeg dog, at naar man vil spørge sig selv: Ere nu $\frac{1}{3}$ af disse første Klasses Dyr — der staar jo, at det skal være voksne Dyr — kunne vi let blive enige om, at det er meget sjældent, at man kan sige det. Naar der staar saaledes, maa det vel nemlig være Meningen, at det skal være første Klasses Dyr baade med Hensyn til Bygningen, Mælkeydelsen, Mælkefedmen og ogsaa med Hensyn til Køddannelsen. Naar alle disse Ting skulle forenes (N. Jensen: Jeg tror ikke, at man kan faa de to sidste forenede) Det ved jeg ikke, men hvad jeg vil sige — det kommer jeg for øvrigt senere til, naar jeg kommer til at tale om Kontrolforeningerne — er altsaa, at det ikke er godt at vide, hvilke der er første Klasses Dyr, thi endnu er det jo ikke blevet slaaet fast, om det er arveligt, om Evnen til at give meget fed Mælk, nedarves fra Moderen til Datteren. Det ved man endnu ikke bestemt, det er endnu paa et Forsøgsstadium. Men hvorom alting er, denne Bevilling til Oprætterforeninger synes jeg ikke om og kan ikke tilraade den. Jeg tror ikke, det lader sig gennemføre i Praksis paa den Maade virkelig at gavne og forbedre Kvægavlen i det hele taget. Man siger maaske, at der jo ogsaa kunde knyttes Kontrolforeninger til disse Foreninger. Det blev altsaa Kontrolforeninger paa 40 Dyr, nu holdes der jo strengt paa 250. Dog forekommer denne Form at støtte Sagen paa mig ikke heldig, og jeg kan ikke anbefale den.

Jeg kommer nu til det næste Punkt under 8, der angaar Svineavlforeninger, hvor en præmieret Orne kan faa et Tilskud paa 50 Kr. Der kan ikke være noget at bemærke dertil. Det synes saa aldeles selvfølgeligt, at naar man giver Tilskud til de andre Handyr, maa man ogsaa give til Ornen, der har saa stor Betydning for vor Svineavl. Man kunde gaa videre endnu, for der er meget at gøre paa dette Om-

raade. Ærede Medlemmer maa jo indrømme, at Svinene — naar man ser hen til den Betydning, vor Svineavl har — hidtil har været noget Stifbørn.

Under C. omhandles Kontrolforeninger. Den ærede foregaaende Taler kritiserede dette Afsnit eller mente i ethvert Tilfælde, at der ikke paa dette Punkt burde være nogen Begrænsning. Man kunde der gaa saa højt som vel muligt, saa at alle Landets Køer kunde komme ind under disse Kontrolforeninger. Men jeg finder, at Tiden langt fra er modnet dertil endnu, og at naar man gaar saa højt op som til et Tilskud af 250 Kr. om Aaret, er det tilstrækkeligt i mange Aar. Der kan jo være forskellige Meninger om Kontrolforeningerne. Jeg indrømmer, at de have stor Berettigelse, men vi maa dog paa den anden Side først vide, hvad Resultat man kommer til i Tidens Løb angaaende det af mig allerede nævnte Spørgsmaal om Arvelighed fra Moder til Datter med Hensyn til Mælkens Fedme. Man ved ikke noget bestemt derom endnu. Hos Menneskene ser man tidt, at Børnene arve baade Dyder og Lyder fra Forældrene. Man maa da drage den Slutning, at det er Naturens Lov, og at altsaa ogsaa Koens Egenskaber kunne overføres paa Datteren. Men de fem Aar, der ere gaaede siden Kontrolforeningernes Oprettelse, have ikke været Tid nok til at afgøre dette Spørgsmaal, og det er dog for mig Hovedsagen ved Kontrolforeningerne. Der er ganske vist andre af denne Forenings Formaal, der ogsaa have stor Betydning, f. Eks. at faa Landmanden til at interessere sig for, hvorledes de enkelte Individuer betale deres Foder, og til i det hele taget at føre Regnskab med sin Besætning. Dette Formaal kan ikke underkendes, men Hovedsagen for Foreningerne er det dog ikke. Det kan nemlig det enkelte Individ selv let udføre, hvis han vil. Derimod kan Kontrollen af Mælken ikke gøres af en Enkeltmand, men kun af flere i Fællesskab. Det af mig før nævnte Spørgsmaal — om Arveligheden — maa først afgøres, og indtil da har jeg intet imod, at man er noget varsom med at give større Bevillinger. Har man først Rede paa Arvelighedens Betydning med Hensyn til Mælkens Fedme, skal det nok